

σύγκρυο

σύγκρυο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. σύγκρυος], η ανατριχίλα, το ρίγος: «νιώθω ένα σύγκρυο και λέω να πάω στο σπίτι μου να ξαπλώσω».

- *μ' έπιασε σύγκρυο*, **α.** κατατρόμαξα: «μ' έπιασε σύγκρυο, μόλις είδα κοτζάμ φορτηγό να 'ρχεται καταπάνω μου». **β.** ένιωσα έντονη απέχθεια: «ήταν τόσο ανόητο άτομο, που μόλις το 'δα μ' έπιασε σύγκρυο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας